

Yevhenia Budiukova
student
Scientific and English language adviser –
Zoriana Mokhoniok –
senior lecturer at Humanities Department,
Sumy branch of Kharkiv National
University of Internal Affairs

GENDER EQUALITY IN COVID-19

Since the end of 2019 people's lives have changed dramatically. This coup affected both work and income, as well as lifestyle, leisure and communication. The whole world was gripped by a COVID-19 pandemic. By this time, all countries have begun to cooperate and coordinate their efforts. In order to defeat the virus leading communities and countries should demonstrate a high level of solidarity and citizens should maintain psychological resilience. With all the boundaries, climatic, cultural and religious diversity over the past few decades humanity has begun to grow into a single whole. Due to the development of tourism, the Internet and business, distances and barriers between people are being continuously reduced and removed.

Online communication not only helps to get acquainted and establish connections, but also simplifies logistics and makes travel cheaper. The world has become interpenetrating. This provides unlimited opportunities and at the same time increases the risks. If danger arises in one place, it can potentially threaten anyone and anywhere.

It should be mentioned, that even the most developed or closed country in the world can feel safe if there are wars somewhere, someone is starving or infections like coronavirus break out.

It will no longer be possible to close one's personal borders, it is necessary to build a collective security system and compensate for the damage caused to nature by joint efforts.

All countries are introducing lockdown, which causes damage to the business, but does not give the desired effect of reducing the spread of infectious diseases. Therefore, human rights and freedoms are temporarily restricted in the face of the threat of a pandemic, but they must be fully restored as soon as the danger is overcome.

The coronavirus pandemic clearly demonstrates which countries' governments are acting thoughtfully and effectively, and which are imitating active activities, without providing the population with even the most necessary means of personal protection and diagnosis.

To dwell deeper into the problem mentioned, one ought to understand what gender equality is. Gender equality is the equal legal status of women and men and equal opportunities for their implementation, which allows persons of both sexes to participate equally in all spheres of society.

Nowadays women are increasingly pushing the path of equality, equal coexistence with men. But the stereotype that a woman is still weaker, does not have such logical thinking and capabilities as a man – prevails. A man cannot accept the idea that a woman can be smarter than he, and therefore there are various complications, moral violence and other humiliations or unwillingness to admit the facts. Very often a man tries to demonstrate his importance and superiority in society by being impudent towards a woman or, most often, by sexual humiliation and deception.

COVID-19 has a tremendous impact on gender relations. The results of the research show that in general people were most concerned about social contacts and child care. However, there are clear gender differences: women are more concerned about childcare, while men are more worried about work remuneration and the economy in general. It can be argued that the COVID-19 pandemic affects women more than men not only at the physical level of professional activity but also through the rise in the distribution of cognitive work.

To overcome the virus many countries have taken strict restrictions, such as curfews, school and border closures or blockades. Beginning in March 2020, world countries introduced universal countermeasures to slow the COVID-19 spreading, which reduced most activities and services outside the household to a minimum. There is no doubt that activities mentioned have pushed up time spent at home with family and children minimizing the time for work for many people. But the main question is whether moving to a home office, home schooling and self-isolation harms women more than men.

Taking into consideration the characteristics of coronavirus people have seen how much their lives have changed. During the COVID-19 pandemic the economy stalled and schools closed

as part of a global response to the virus. Since March 2020 social distancing measures have been applied by most countries. Borders were closed and recommendations for self-isolation at home and avoidance of close contacts were disseminated between institutions and the media. Such activities have forced most families to combine work at home with childcare and home schooling. Other families and individuals lost their jobs or were forced to stop working for money for weeks or months until social distance measures were lifted or mitigated. The main research is whether these psychological experiences and concerns differed by gender.

The key theory that explains why men spend more time on reflection and paid work in comparison with women is gender theory. This study believes that worrying about specific activities and actions such as care or anything related to money – is another channel through which people make gender in their daily interactions, thoughts and actions. This is due to the fact that gender consists of gender-specific ways of expressing, acting, and feeling that serve to achieve gender or to confirm membership in a categorical identity.

Анна Дзюба

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів досудового розслідування

Андрій Токар

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЖІНОЧИЙ РУХ В УКРАЇНІ ВІД НЕЗАЛЕЖНОСТІ ДО СЬОГОДЕННЯ

Рівноправні відносини між чоловіками і жінками закріплені законодавчо (Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок та чоловіків »), однак не дивлячись на це оцінюючи нерівність між чоловіками та жінками в різних сферах життєдіяльності міжнародна організація в ході соціального дослідження визначила ситуацію в Україні досить не однозначною. Україна займає 61-е місце з 144 в рейтингу.

Потрібно відзначити те, що фемінізм в Україні досить сильно відрізняється від фемінізму англо-саксонського типу, який розвинувся на теренах правого суспільства. Жіночий рух в нашій країні демонструє різновид розвитку активізації громадсько-соціальної діяльності жіночої половини населення. На відміну від українського фемінізму англійський демонструє глибинну феміністську перебудову всіх суспільних відносин в політичному суспільстві [1].

Починаючи від здобуття незалежності до сьогодення жіночий рух швидко набув популярності та розголосу, почав розвиватися швидкими темпами. На початку XXI століття феміністські організації налічували близько сотні регіональних, всеукраїнських та міжнародних громадських об'єднань.

Активну діяльність проводять велика кількість жіночих об'єднань з приводу правового захисту жінки в сьогоденному суспільстві, зокрема Феміністична Офензива та Український жіночий союз. Слід відмітити негативну історію боротьби жіночої київської правозахисної групи FEMEN, яку було закрито в 2013 році за власним бажанням керівництва яке почало переслідувати, в результаті чого їм довелося покинути країну через страх за власне життя!

Найбільш активно жінки проявляють себе в соціальних мережах. Було створено жіночу спільноту Фемінізм UA, яка нині налічує більше ніж 13 тисяч фоловерів. Дана община орієнтована на шведську модель, яка націлена на протидію торгівлі жінками та проституції.

Також жіночий рух в Україні знайшов своє відображення в масових мітингах, флешмобах, протестах. Найбільш масовим протестом був мережевий флешмоб під назвою «ЯНеБоюсьСказати» метою якого стало висвітлення сексуального насильства щодо жінок в різних сферах життя. Цей флешмоб набув швидкого розголосу і його підтримали навіть за кордоном, оскільки ця проблема дуже довго замовчувалась та ніхто не осмілювався її підняти в такому масштабі, як українські жінки. Вже стало традицією марш 8 березня за жіночі права, щороку він збирає рекордну кількість жінок об'єднаних однією ціллю-боротьбою за свої права! [2]